

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., ve věci

žalobce: **Ing. M. Š.**
bytem B., P.
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Tomášem Jiroutem
sídlem Západní 255/31, 162 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

za účasti: **Ing. I. Š.**
bytem T., P.
zastoupena advokátkou JUDr. Věrou Liškovou
sídlem Žitavského 1408, 156 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2016, č. j. ZKI PR-O-170/1275/2015-7,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 7. 3. 2016, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2016, č. j. ZKI PR-O-170/1275/2015-7 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Kladno (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 5. 11. 2015, č. j. OR-284/2014-203/16. Tímto rozhodnutím katastrální úřad podle § 36 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 318/2015 Sb. (dále jen „katastrální zákon“) nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí a rozhodl o tom, že budova č. p. x (dále jen „sporná budova“), která je součástí pozemku p. č. X v katastrálním území L., bude i nadále evidována ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení.

2. Z návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu podaného žalobcem ke katastrálnímu úřadu dne 5. 12. 2014 (stejně jako i z jeho pozdějších podání před zahájením a v průběhu správního řízení) vyplývá, že se žalobce domáhal toho, aby katastrální úřad v rámci řízení o opravě chyby podle § 36 katastrálního zákona nahradil zápis výlučného vlastnictví osoby zúčastněné ke sporné budově (jako součásti pozemku) zápisem, podle něž by sporná nemovitost byla součástí bezpodílového spoluvlastnictví manželů E. a P. Š.. Z žaloby, která je přílohou návrhu žalobce na zápis poznámky spornosti ze dne 17. 3. 2014 (založeného taktéž ve správním spise předloženém žalovaným), dále plyne, že žalobce je synem manželů E. a P. Š., kteří již oba zemřeli (v letech ... a ...), a má za to, že darovací smlouva, již převedla jeho matka spornou budovu v roce 2000 do vlastnictví osoby zúčastněné (bývalé manželky žalobce) je neplatná.
3. Soud se v první řadě musel zabývat přípustností žaloby a v rámci toho otázkou, zda může být žalobce napadeným rozhodnutím myslitelně zasažen ve své právní sféře.
4. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
5. Podle § 46 písm. c) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
6. Jak vyplývá z ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. žalobou proti rozhodnutí správního orgánu lze napadnout jen taková rozhodnutí, která se přímo dotýkají veřejných subjektivních práv žalobce, resp. která jinak přímo zasahují jeho právní sféru (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publikované pod č. 906/2006 Sb. NSS). Žaloba proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. neumožňuje vystupovat na ochranu práv jiných osob, ale je přísně vyhrazena pro ochranu vlastních práv samotného žalobce.
7. Samotnými veřejnými subjektivními právy se přitom nemyslí práva čistě procesního charakteru, nýbrž práva založená hmotněprávními normami. K založení aktivní legitimace žalobce tak nepostačí argumentovat pouze nedostatečným odůvodněním napadeného rozhodnutí či nesprávným procesním postupem, žalobní legitimace dokonce ani není svázána s tím, zda žalobce byl či nebyl účastníkem řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2014, č. j. 4 As 157/2013-33, č. 3060/2014 Sb. NSS). Podstatné je pouze to, zda v důsledku napadeného rozhodnutí mohlo být přímo zasaženo do hmotným právem garantovaných práv žalobce a zda popisované vady na tento výsledek mohly mít vliv.
8. Pokud jde o právní úpravu katastrálních vztahů, zasažením do právní sféry žalobce může být skutečnost, že v případě nemovitosti, o níž má za to, že mu k ní svědčí právo zapisované do katastru nemovitostí, není toto právo evidováno, resp. není evidováno na jeho osobu (ať již jako vlastníka, nebo oprávněného z věcného břemene, zástavního práva apod.), popř. že u nemovitosti není evidována jiná skutečnost, na jejíž evidenci má žalobce ze zákona nárok (např. poznámka spornosti ve vztahu k nemovitosti, ve vztahu k níž podal žalobu). Alternativně může jít o skutečnost, že nemovitá věc, ve vztahu k níž žalobce má určité právo zapisované do katastru nemovitostí, není vůbec v katastru evidována jako taková, eventuálně v případě nemovité věci, u níž je žalobce z nějakého

titulu evidován, fakt, že určité zápisy podle jeho přesvědčení chybí, přebývají nebo jsou nesprávné.

9. Žalobce ovšem netvrdí, že by v katastru mělo být evidováno (a evidováno není) jakékoliv právo v jeho prospěch, nedomáhá se opravy zápisu ve vztahu k nemovité věci, k níž by měl aktuálně evidovaný právní vztah, ani nejde o případ nemovitosti nesprávně v evidenci katastru nezapsané. Žalobce se domáhal opravy zápisu u nemovité věci evidované pro jiného a současně se ani nedomáhal opravy, v jejímž důsledku by měl být ve vztahu ke sporné budově zapsán on. V tomto případě se tudíž napadené rozhodnutí právní sféry žalobce přímo nedotýká.
10. Samotná skutečnost, že žalobce v konečném důsledku patrně má za to, že v rámci vypořádání dědictví po svých rodičích by mohl nabýt podíl na vlastnictví sporné budovy, popř. by mohl dosáhnout určitých majetkových hodnot v rámci dodatečného projednání dědictví po osobách, v jejichž prospěch by po požadované opravě měl zápis v katastru nemovitostí znít, rozhodně nelze označit za přímé dotčení žalobce, neboť se jedná pouze o nepřímé a zprostředkované dopady do právní sféry žalobce, navíc podmíněné realizací dalších právních skutečností a právních jednání.
11. Neméně významný je navíc fakt, že přihlížení k platnosti či neplatnosti nabývacího titulu, na základě něžž bylo v roce 2000 zapsáno do katastru nemovitostí vlastnické právo osoby zúčastněné na řízení, v rámci posouzení aktivní legitimace žalobce by popíralo primárně evidenční charakter katastru nemovitostí a s ním spojený fakt, že katastrální úřady (a v důsledku toho ani soudy ve správním soudnictví v řízení o žalobách proti rozhodnutím katastrálních úřadů) nejsou oprávněny přezkoumávat platnost zapisovaných listin a rozhodovat o existenci vlastnických či jiných věcných práv, nýbrž řeší pouze otázku, zda byly splněny podmínky vyžadované katastrálními předpisy pro zápis, změnu či výmaz určité evidované skutečnosti.
12. Lze tedy shrnout, že žalobce zjevně postrádá aktivní legitimaci k podání správní žaloby, neboť napadeným rozhodnutím nemohlo být zasazeno do jeho právní sféry, resp. žalobce relevantní dotčení své právní sféry ani netvrdí. Soud proto žalobu odmítl jako žalobu podanou zjevně neoprávněnou osobou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (výrok I.).
13. Pouze pro úplnost pak soud ve shodě s katastrálním úřadem a žalovaným podotýká, že otázku, kdo byl vlastníkem sporné budovy ke dni úmrtí jeho otce, jakožto nezbytný vstupní předpoklad pro eventuální dodatečné projednání dědictví po zemřelém, je oprávněn řešit soud v občanském soudním řízení a to je cesta, na kterou by se žalobce měl při ochraně svého domnělého vlastnického práva upřít. Odmítnutím této správní žaloby není toto právo žalobce jakkoliv zpochybněno.
14. Druhým výrokem tohoto usnesení bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
15. V obdobném směru soud vyhodnotil ve třetím výroku i otázku náhrady nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení, již takové právo (vzhledem k tomu, že jí soud žádnou procesní povinnost neukládal) nepřísluší podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele soud neshledal, neboť ze skutečností obsažených v soudním ani správním spise nelze jednoznačně dovodit, že by

podání žalobce musela být nutně výrazem šikany směřované vůči osobě zúčastněné na řízení, jak tato na podporu svého požadavku na náhradu nákladů řízení tvrdí. Samotný právní omyl žalobce v tom, že uznání svého vlastnického práva může dosáhnout prostřednictvím institutu opravy chyby v katastru, závěr o procesní šikaně nezakládá. Otázku, zda sporná budova skutečně je ve výhradním vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, pak musí posoudit soud občanskoprávní.

16. Protože podaná žaloba byla odmítnuta, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) současně rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podání žaloby, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. ledna 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu